

Informace o činnosti za 1. čtvrtletí roku 2016

podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů

Obsah:

A	Počty podnětů, šetření.....	2
B	Shrnutí hlavních zjištění z činnosti ochránce	3
C	Činnost ochránce.....	4
C.1	Veřejná správa	4
C.1.1	Správnost údajů v databázi ujetých kilometrů (sp. zn. 5809/2015/VOP/MK).....	4
C.1.2	Obecně závazná vyhláška obce o regulaci hazardu (sp. zn. 5945/2013/VOP/MBČ)	4
C.1.3	Přístup slabozrakých do internetové aplikace Nahlížení do katastru nemovitostí (sp. zn. 1531/2015/VOP/DV).....	5
C.1.4	Nestanovení zvýhodněné procentní výměry invalidního důchodu (sp. zn. 6310/2015/VOP/DŘ)	5
C.2	Dohled nad omezováním osobní svobody a sledování vyhoštění.....	6
C.3	Ochrana před diskriminací.....	7
C.3.1	Výzkum diskriminace v ČR.....	7
C.3.2	Doporučení k zápisům do základních škol	7
C.3.3	Diskriminace z důvodu věku v zaměstnání (sp. zn. 134/2013/DIS/VP)	8
D	Legislativní doporučení a zvláštní oprávnění ochránce	8
D.1	Návrh na zrušení ustanovení § 4 nařízení vlády č. 567/2006 Sb. o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí (sp. zn. Pl. ÚS 6/16).....	8
D.2	Připomínky k nelegislativnímu materiálu Rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění v oblasti telekomunikací.....	9

A Počty podnětů, šetření

V prvním čtvrtletí roku 2016 mi bylo doručeno celkem **2110** podnětů, což je o **18** méně než ve stejném období loňského roku. Ve věcech, jimiž se podle zákona mohou zabývat, se na mne obrátilo 1387 osob, což je o 68 více než v prvním čtvrtletí loňského roku. **Podíl podnětů v působnosti se zvýšil na 66 %** (celoroční průměr byl loni 64 %). Nejvíce podnětů se týkalo sociálního zabezpečení (385 podnětů), početně byla zastoupena i oblast stavebního řízení a územního plánování (143) a dále oblast vězeňství, policie a armády (112 podnětů).

Z celkového počtu doručených podnětů se v **97** případech objevila námitka nerovného zacházení ze strany veřejné správy a soukromých osob. Diskriminace ve smyslu antidiskriminačního zákona se týkalo **50** podnětů. V **26** případech jsme také poskytli informace a analýzy týkající se diskriminace mezinárodním subjektům či vnitrostátním orgánům.

V prvním čtvrtletí jsme uskutečnili **5** systematických návštěv zařízení, v nichž se nacházejí nebo mohou nacházet osoby omezené na svobodě. V oblasti sledování zajištění cizinců a výkonu správního vyhoštění jsme provedli monitoring **1205** rozhodnutí.

Počty podnětů ilustruje následující obrázek.

B Shrnutí hlavních zjištění z činnosti ochránce

V uplynulém čtvrtletí jsem se zabývala zákonností **obecně závazné vyhlášky města Karlovy Vary týkající se hazardu**. Město totiž místa, kde má být hazard povolen, neurčilo samo. Nechalo tento výběr na Unii herního průmyslu. Pravomoc regulovat hazard však přísluší obcím, nikoli Unii herního průmyslu nebo jinému soukromému subjektu. Vytkla jsem Ministerstvu vnitra, že se nezabývalo kritérii, které si město zvolilo. Ministerstvo mou argumentaci přijalo a předalo věc k šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Vydala jsem doporučení týkající se **zápisu do základních škol**. Zejména šlo o stanovení kritérií, která budou v souladu se školským a antidiskriminačním zákonem a to ve vztahu k tzv. spádovým a nespádovým dětem. Doporučení reagovalo na rostoucí množství podnětů a dotazů, se kterými se na mě v průběhu roku 2015 obraceli rodiče, neziskové organizace a představitelé samospráv. Tato doporučení mají pomoci především rodičům a ředitelům škol. Doporučení jsem rovněž adresovala Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Vyzvala jsem ministerstvo k přijetí prováděcího právního předpisu, který by **sjednotil podmínky přijímání dětí na základní školy**.

Ministerstvu školství jsem adresovala také **druhé doporučení**, které se týká změny vyhlášky o **předškolním vzdělávání**. Podle aktuální vyhlášky je totiž bezplatné předškolní vzdělání poskytováno jen dětem ve věku šesti let. Podle znění zákona však má být zdarma bez ohledu na aktuální věk dítěte. Ale nemají. Aktuální vyhláška je se zákonem v rozporu.

Součástí této čtvrtletní zprávy je **mimořádná příloha věnovaná činnosti ochránce coby národního preventivního mechanismu**. Desetiletá činnost na tomto poli ukázala na překážky, jejichž odstranění či napravení je mimo možnosti ombudsmana. Jedná se o problémy systémové, které přinášejí řadu problémů a omezení, kterým pak občané čelí v každodenním životě. V této příloze se věnujeme třem tématům.

Prvním je **zhoršující se situace v oblasti institucionální péče o seniory**. Počet seniorů stoupá a paralelně klesá počet zdravotníků v zařízeních, které o ně pečují. Jednotlivá zařízení jsou přitom obvykle buď striktně „sociální“ nebo „zdravotnická“. Toto dělení však nebere ohledy na reálné individuální potřeby, kdy jednotliví senioři vyžadují péči z obou těchto oblastí, byť v rozdílném poměru a intenzitě.

Druhým dlouhodobým problémem je **institucionální péče o ohrožené děti**. Českým problémem je především roztříštěnost této péče, kdy se o zodpovědnost a financování dělí několik ministerstev. Samostatným problémem je pak vůbec **umísťování dětí do těchto zařízení**, v čemž Česká republika za okolní Evropou jednoznačně zaostává.

Poslední bod je především návrhem řešení problému. Ochránce obdrží každý rok desítky **podnětů vězňů a jejich rodin, kteří žádají přemístění do věznice**, jež bude blíže jejich rodině. Zachování kontaktu s rodinou lze přitom považovat za jeden z klíčových faktorů, aby se po ukončení výkonu trestu podařilo odsouzeného začlenit zpátky do společnosti a předešlo se budoucí recidivě – ve které si vede Česká republika bohužel dlouhodobě nejhůře z evropských zemí.

C Činnost ochránce

C.1 Veřejná správa

V oblasti veřejné správy jsme se v **prvním čtvrtletí roku 2016** s mým zástupcem zabývali například následujícími případy.

C.1.1 Správnost údajů v databázi ujetých kilometrů (sp. zn. 5809/2015/VOP/MK)

Šetření inicioval stěžovatel, který v roce 2010 absolvoval se svým vozidlem STK. Technik udělal při zapisování stavu tachometru chybu, zaměnil dvě číslice a chybný údaj zapsal i do elektronického systému. Auto tak mělo „oficiálně“ najeto o 80 000 km víc než ve skutečnosti (namísto 119 004 je v systému údaj 199 004). Stěžovatel si chyby všiml při předání protokolu o technické prohlídce a ihned na ni upozornil. Technik chybu opravil v protokolu, ale nikoli v elektronickém systému, protože ten opravy neumožňuje. Stěžovatel se obracel i na Ministerstvo dopravy, ale bez úspěchu.

Můj zástupce po vydání zprávy o šetření a závěrečného stanoviska, v nichž zdůrazňoval, že je legitimní požadovat, aby stav dohledatelný ve webové aplikaci buď odpovídal skutečnosti, nebo aby z něj bylo alespoň zřejmé, že některý ze zveřejněných údajů je chybný, dosáhl toho, že ministr dopravy přislíbil, že dojde k nasazení úpravy aplikace „kontrolatachometru.cz“, při níž by mělo dojít k přenosu dat z administrativní opravy na stránky www.kontrolatachometru.cz, kde bude uvedena prohlídka „administrativní oprava protokolu“ včetně poznámky s uvedením, z jakého dne se opravuje protokol s chybně uvedeným stavem počítadla ujeté vzdálenosti.

Současně můj zástupce závěrem vyslovil přání, aby k nasazení úpravy aplikace došlo ještě v I. pololetí roku 2016.

C.1.2 Obecně závazná vyhláška obce o regulaci hazardu (sp. zn. 5945/2013/VOP/MBČ)

Zabývala jsem se zákonností obecně závazné vyhlášky města Karlovy Vary o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány sázkové hry, loterie a podobné hry. Město totiž místa, na nichž má být nadále hazard povolen, neurčilo samo (podle vybraných kritérií), ale nechalo tento výběr na Unii herního průmyslu – té pouze určilo, jaký má být finální počet provozoven.

Město díky tomu není schopno obhájit výběr konkrétních míst a dokonce ani říci, zda je výsledkem přijetí vyhlášky snížení počtu herních přístrojů, což byl cíl. Tyto skutečnosti dobře ilustruje zápis ze schvalovacího zasedání zastupitelstva. Takový proces přijímání právního předpisu obce považuji za nepřijatelný. Pravomoc regulovat hazard přísluší obcím, nikoli Unii herního průmyslu. Obce pak svou pravomoc musejí aplikovat způsobem, který je spravedlivý a rovný. Musí mít tedy kontrolu nad tím, jaká kritéria výběr provází a zda vybraná místa kritériím odpovídají.

Ve zprávě o šetření jsem Ministerstvu vnitra vytkla, že nezjišťovalo, zda a jaká kritéria si město zvolilo a že je nezarazil způsob výběru míst. Ministerstvo se po mých výtkách věci opětovně zabývalo a komunikovalo i s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, který má svěřeny kompetence k sankcionování obce, která poruší v rámci výkonu samosprávy pravidla

hospodářské soutěže. Zjistilo, že město skutečně není schopno obhájit provedený výběr míst, a proto Ministerstvo vnitra předalo věc k šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Pokud Ministerstvo vnitra obdrží pravomocné rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, že město Karlovy Vary vyhláškou porušuje pravidla hospodářské soutěže, uplatní svá dozorová oprávnění.

C.1.3 Přístup slabozrakých do internetové aplikace Nahlížení do katastru nemovitostí (sp. zn. 1531/2015/VOP/DV)

V průběhu roku 2015 zkoumal můj zástupce podmínky, za kterých mohou slabozrací využívat aplikaci Nahlížení do katastru nemovitostí bez nutnosti zadávat CAPTCHA kódy.

Předpokladem je registrace, po které žadatel obdrží přístupové heslo vypínající zadávání CAPTCHA kódů. Registrovat se lze jako obyčejná, nebo zdravotně postižená osoba. Zdravotně postižená osoba může využít nadstandardní podpory v podobě vzdálené pomoci, kdy pracovník Českého úřadu zeměměřického a katastrálního s využitím speciálního softwaru na dálku upravuje nastavení počítače. V tomto postupu pochybení můj zástupce neshledal.

Výtky měl pouze vůči registračnímu formuláři, který neobsahoval výslovný souhlas žadatele se zpracováním citlivých údajů a neuváděl, že osoba se má registrovat jako zdravotně postižená pouze tehdy, když chce využít nadstandardní podporu. V reakci na jeho výtky Český úřad zeměměřický a katastrální formulář upravil. Zároveň na internetových stránkách uvedl, že pokud zdravotně postižená osoba nevyžaduje nadstandardní podporu, může se registrovat jako obyčejná osoba (bez toho, aby uváděla, že je zdravotně postižená).

C.1.4 Nestanovení zvýhodněné procentní výměry invalidního důchodu (sp. zn. 6310/2015/VOP/DŘ)

Vedla jsem šetření ve věci stěžovatele, který rozporoval výši svého invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně (4.691,- Kč). Z doložených podkladů bylo zřejmé, že důchod byl vypočten „klasicky.“ Při přiznávání důchodu tedy Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) nestanovila zvýhodněnou (fiktivní) procentní výměru důchodu, kterou zákon přiznává těm pojištěncům, kteří jsou mladší 28 let věku a neměli tak možnost ve svém životě získat pracovní činností výdělků, ze kterých by se důchod vyměřil. Aby takový důchod mohla ČSSZ přiznat, nesmí pojištěnci od dosažení 18 let věku do vzniku invalidity chybět víc jak 1 rok doby pojištění, přičemž do této doby se započítává i studium a veškerá doba vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání

Nebylo tedy zřejmé, proč ČSSZ nepřiznala invalidní důchod ve zvýhodněné výměře (který by v současné době činil přes 9.000,- Kč měsíčně), když stěžovateli byl důchod přiznán před dosažením 28 let věku a když mu ve výše uvedeném období chybělo pouze 232 dnů doby pojištění, tedy méně než 1 rok.

ČSSZ ve svém stanovisku naopak sdělila, že v daném případě činí doba nepokrytá pojištěním od dosažení 18 let věku do vzniku invalidity 652 dnů. Tato doba je tedy delší 1 roku, proto stěžovateli dle ČSSZ nevznikl nárok na zvýhodněný invalidní důchod.

Na základě výše uvedeného byla ČSSZ nicméně upozorněna, že z informativního osobního listu důchodového pojištění stěžovatele vyplývá, že získal více než 365 dnů vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání bez pobírání podpory, které mu byly pro účely výpočtu důchodu zhodnoceny v osobním listu důchodového pojištění ze dne 21. ledna 2011. ČSSZ bylo též sděleno, že je pravděpodobné, že stěžovatel byl veden jako uchazeč o zaměstnání i v jiném období než od 8. října 2009, na které zní potvrzení Úřadu práce v Břeclavi ze dne 4. listopadu 2010, které je součástí spisové dokumentace.

V odpovědi na výše uvedené ČSSZ zhodnotila stěžovateli veškerou dobu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a důchod přepočítala na současnou výši 9.516,- Kč. Též stěžovateli poskytla doplatek důchodu ve výši 248.219,- Kč.

C.2 Dohled nad omezováním osobní svobody a sledování vyhoštění

V rámci prevence špatného zacházení a dohledu nad omezováním osobní svobody provedli pověřeni zaměstnanci Kanceláře veřejného ochránce práv v prvním čtvrtletí roku 2016 celkem **5 systematických návštěv zařízení a jedno sledování vyhoštění**.

Jednalo o jednu návštěvu v Zařízení pro zajištění cizinců v Drahonicích u Lubence, jednu systematickou návštěvu zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc zřízeného při Dětském domově Nová Ves u Chotěboře a tři systematické návštěvy policejních cel v Benešově, Mariánských Lázních a Plzni. Dále proběhlo jedno sledování trestu vyhoštění, a to z Vazební věznice Brno na Hraniční přechod Hodonín-Holíč.

Uspořádáním semináře o péči o osoby v zařízeních sociálních služeb, zejména těch, kteří trpí syndromem demence, přispěli pracovníci oddělení ochrany osob omezených na svobodě k prevenci před špatným zacházením a osvětě pečujícího personálu v těchto zařízeních. Přípravu semináře a prezentace zjištění ochránce z návštěv těchto zařízení zajišťoval také zdravotnický pracovník, který se podílel na návštěvách těchto zařízení. Seminář, uspořádaný tentokrát pro poskytovatele sociálních služeb z Jihomoravského kraje (40 osob), bude realizován i v dalších krajích.

Na dvou seminářích pro veřejné opatrovníky z Olomouckého kraje prezentovali právníci oddělení dohledu dobrou praxi při výkonu opatrovnictví. Semináře pro veřejné opatrovníky z dalších krajů budou následovat.

Pracovníci oddělení ochrany osob omezených na svobodě využili k prohloubení kompetencí při monitoringu zacházení s osobami omezenými na svobodě několikadenní stáže v zařízeních pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Dále se právník daného oddělení účastnil ve Vídni pětidenního semináře Agentury EU pro základní práva (FRA) věnovaného zacházení s vyhošťovanými osobami. Další právníci prohlubovali své znalosti účastí na několika seminářích, jejichž hlavní téma bylo omezování svéprávnosti a veřejné opatrovnictví.

C.3 Ochrana před diskriminací

C.3.1 Výzkum diskriminace v ČR

Veřejný ochránce práv se před pěti lety, v roce 2009, stal místem, kam se mohou oběti diskriminace obrátit se žádostí o pomoc. Počet lidí, již tak činí, se průběžně zvyšuje. Navzdory zjevnému růstu počtu stížností zůstává jejich celkový počet spíše nízký. To vyvolává otázku, zda je diskriminace v České republice opravdu ojedinělá, anebo zda obětem diskriminace nebrání v přístupu k právní pomoci různé bariéry.

Za pravděpodobnější považují druhou možnost, tedy to, že se veřejný ochránce práv, obdobně jako jiná evropská tělesa pro rovné zacházení (anglicky equality bodies), potýká s neoznamováním diskriminace nebo nestěžováním si na diskriminaci (anglicky underreporting). Tento fenomén můžeme popsat jako jev, kdy oběti diskriminace vzniklé incidenty z nejrůznějších důvodů neohlašují (a to ani na místě, kde k diskriminaci došlo, ani u institucí, jež mají obětem diskriminace pomáhat) a nedomáhají se svých zákonem zaručených práv.

Rozhodla jsem proto prozkoumat rozsah neoznamování diskriminace, analyzovat důvody a navrhnout možná řešení. Abych co nejlépe popsala a prozkoumala současný stav, zajímala jsem se o zkušenosti běžné populace, marginalizovaných skupin, ale i o pohledy aktérů prosazujících právo na rovné zacházení: správních orgánů, soudů a neziskových organizací.

Výsledky z výzkumu včetně předložení konkrétních doporučení k odstranění překážek jsem shrnula v závěrečné zprávě „Diskriminace v ČR: oběť diskriminace a její překážky v přístupu ke spravedlnosti“¹, s níž jsem v lednu tohoto roku seznámila veřejnost.

C.3.2 Doporučení k zápisům do základních škol

Zápis do základní školy není pouze významným dnem v životě každého dítěte, ale přináší sebou také možné komplikace jak pro rodiče, tak pro ředitele základních škol. Ve všech situacích je však nutné jednat v souladu se školským zákonem.

V návaznosti na větší množství podnětů a dotazů, se kterými se na mě v průběhu roku 2015 obrátili rodiče, neziskové organizace a představitelé samospráv, jsem se rozhodla vydat v dané oblasti soubor doporučení, která v nejasných situacích pomohou rodičům i ředitelům příslušných škol.

Cílem doporučení je zejména zhodnocení kritérií z hlediska souladu se školským a antidiskriminačním zákonem a jejich uplatnění na různé skupiny dětí, zejména děti tzv. spádové a nespádové. Doporučení rovněž obsahuje návod pro posouzení dílčích kritérií a pro vedení správního řízení o (ne)přijetí k základnímu vzdělávání.² V této souvislosti jsem

¹ http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/DISKRIMINACE/Vyzkum/CZ_Diskriminace_v_CR_studie.pdf.

² http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/DISKRIMINACE/Doporuzeni/Doporuzeni-zapisy-do-ZS_82-15-DIS-BN.pdf.

pro ředitele a ředitelky školy připravila i pomůcku, jak mají o žádostech dětí správně rozhodovat.

Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy jsem doporučila vydání prováděcí vyhlášky, která by závazně upravila podmínky a organizaci zápisu k povinné školní docházce. Bližší informace uvádím v samostatné Zprávě dle § 24 odst. 1 písm. c) zákona o veřejném ochránci práv, kterou Poslanecké sněmovně také zasílám.

C.3.3 Diskriminace z důvodu věku v zaměstnání (sp. zn. 134/2013/DIS/VP)

Se stížností na postup svého zaměstnavatele (vysoká škola) se na mne obrátila stěžovatelka, které byla po dvanáctiletém působení u zaměstnavatele pracovní smlouva prodloužena pouze o rok, byť obvykle byly pracovní smlouvy prodlužovány o tři roky, někdy i o pět. Do konce roku 2014, kdy skončil pracovní poměr stěžovatelky, byla ukončena spolupráce se všemi staršími zaměstnanci katedry, na niž stěžovatelka působila. Jedinou výjimku tvořil příbuzný tehdejší děkanky.

Stěžovatelka se obrátila také na inspekci práce, která provedla u zaměstnavatele kontrolu. V rámci kontroly inspekce práce zjistila, že se stěžovatelkou bylo nerovně zacházeno v celé řadě aspektů. Kromě neprodloužení pracovní smlouvy po ní bylo například vyžadováno zpětné doložení důvodů absence, byť evidence docházky byla vedena velmi volně a propustky nebyly vůbec vyžadovány. Stěžovatelka byla také poslána na mimořádnou lékařskou prohlídku, nebo byla opakovaně terčem urážek pro svůj věk. Nepříznivé zacházení se netýkalo pouze stěžovatelky, ale též jejích starších kolegů a následně i mladších kolegů, kteří se těch šikanovaných zastali.

V rámci šetření jsem dospěla k závěru, že shromážděné materiály prokazují mimořádné a nepříznivé zacházení se stěžovatelkou a že důvodem tohoto znevýhodnění byl patrně věk stěžovatelky. Konstatovala jsem, že šikana, případně nerovné zacházení (§ 16 odst. 1 zákoníku práce) ze strany zaměstnavatele nemusí spočívat pouze v uplatňování nezákonných požadavků, ale též v excesivním či selektivním uplatnění jinak zákonného jednání. Skutečnost, že zaměstnavatel uplatňuje svá práva vůči konkrétnímu zaměstnanci v zákonném rozsahu, tedy sama o sobě nevylučuje, že se tímto jednáním dopouští šikany či nerovného zacházení

Definitivně tuto otázku však může zodpovědět až soud, na který se stěžovatelka obrátila.

D Legislativní doporučení a zvláštní oprávnění ochránce

D.1 Návrh na zrušení ustanovení § 4 nařízení vlády č. 567/2006 Sb. o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí (sp. zn. Pl. ÚS 6/16)

Pokud dva lidé dělají stejnou práci, není možné, aby jeden z nich dostával nižší odměnu jen proto, že je zdravotně postižený a pobírá invalidní důchod. Takové rozlišování je porušením zákoníku práce i antidiskriminačního zákona. Zákoník práce ukládá

zaměstnavatelům povinnost poskytnout zaměstnancům stejnou mzdu za práci stejné hodnoty. Antidiskriminační zákon zakazuje nerovné zacházení se zaměstnanci z důvodu zdravotního postižení. Tento zákaz se vztahuje i na odměňování, a to na všechny složky mzdy – nárokové (základní mzda) i nenárokové (prémie, osobní příplatky atd.).

Tuto nespravedlnost v odměňování ilustrují **podněty a stížnosti, s nimiž se opakovaně setkávám**. Typicky jde o zaměstnance bezpečnostních agentur nebo administrativní pracovníky, kteří namítají, že jejich pracovní náplň, rozsah a rozvržení pracovní doby i rozsah vykonávané práce jsou stejné jako u jejich zdravých kolegů, přesto dostávají nižší mzdu.

V dané souvislosti považuji rovněž za závažné, že **nerovnost v odměňování zakládá sama vláda svým nařízením**, které stanovuje nižší minimální mzdu plošně pro zaměstnance pobírající invalidní důchod. Na **diskriminační charakter** ustanovení § 4 nařízení **jsem upozornila Ministerstvo práce a sociálních věcí**, bez úspěchu jsem se snažila prosadit rovné mzdy připomínkami k novele nařízení a rovněž neúspěšně jsem se obracela na předsedu vlády.

Vzhledem k tomu, že i nadále odmítám praxi, kdy lidé se zdravotním postižením dostávají ve srovnání se zdravými kolegy nižší odměnu za stejnou práci, rozhodla jsem se **využít svého zvláštního oprávnění a obrátila se na Ústavní soud** s návrhem na zrušení tohoto ustanovení.

D.2 Připomínky k nelegislativnímu materiálu Rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění v oblasti telekomunikací

Zastávám názor (stejně jako můj předchůdce JUDr. Pavel Varvařovský), že **není třeba měnit stávající systém rozhodování účastnických sporů Českým telekomunikačním úřadem** (dále jen „ČTÚ“).

V roce 2014 jsem se v rámci šetření z vlastní iniciativy zabývala postupy ČTÚ při řešení účastnických sporů. Zhodnocením relevantních informací jsem přesvědčena, že **nejefektivnější je ponechat rozhodování účastnických sporů na ČTÚ**. Za dobu, kdy ČTÚ agendu zpracovává, si totiž vytvořil nehmotné bohatství spočívající ve zkušenostech kvalifikovaného personálu, shromáždění know-how a k rychlejšímu zpracování agendy přispívá také jím zavedený informační systém.

Přechodem agendy ČTÚ na soudy by se nejen zvýšily náklady státu (soudní řešení sporů je pro stát vždy nejdražší variantou), ale s ohledem na aktuální přetíženost soudů by se pravděpodobně prodloužila celková doba řízení. V důsledku nepřipustnosti odvolání v bagatelních sporech (zatímco ve správním řízení účastník sporu není limitován výší peněžitého plnění) by se rovněž zhoršilo postavení účastníků řízení. **Stát by tímto postupem dle mého názoru účastníkům sporů o peněžité plnění v oblasti elektronických komunikací poskytl nižší standard ochrany, a to s vyššími náklady**.

Na nevhodnost přechodu rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění v oblasti telekomunikací z ČTÚ na soudy **upozorňoval veřejný ochránce práv v minulosti Poslaneckou sněmovnu** opakovaně, zejména v souvislosti s projednáváním příslušných novel zákona o elektronických komunikacích. Současný návrh Ministerstva spravedlnosti, aby uvedené

účastnické spory i nadále řešil ČTÚ jsem proto přivítala a podpořila. Dne 11. dubna 2016 vláda svým usnesením č. 314 **schválila** ponechání agendy účastnických sporů o peněžité plnění v oblasti elektronických komunikací na ČTÚ.

V Brně dne 28. dubna 2016

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.
veřejná ochránkyně práv